

der ikke eksisterede den Gang, man selv var ung, der heller ikke kunde være paa Tale den Gang, men som man kommer til nu at bøje sig for.

Det ærede Medlem sagde kønne Ord. Han talte om de danske Arbejderes Snille og Dygtighed, og vi ere stolte derover, selvfølgelig. Man siger, at Skandinaverne ere vel ansete i Amerika, og Danske ikke mindst. Man siger, at danske Arbejdere, f. Eks. Haandværkssvende, der komme til Udlandet, anses for at være de bedste i deres Fag, at de foretrakkes for alle andre. Vi glæde os selvfølgelig over denne Anerkendelse og tage den til Indtægt overfor saa mange andre Udtalelser, som undertiden fremkomme imod de danske Arbejdere, ikke mindst naar der siges, at de ere drikfældige. Men det ærede Medlem maa ikke glemme, at til Trods for den Fremgang, der har været i Retning af at skabe en dygtig Arbejderstand, gælder det dog mere og mere om at holde Øjet skarpt fæstet paa den unge Slægt, der vokser op, for at finde Midler til om muligt at fri den for de Fristelser, for hvilke den let falder. Og det tror jeg i nogen Grad vil være muligt, hvor Lovgivningen vil retlede uden at gribe for stærkt ind i den enkeltes Frihed. Og det haaber jeg vil ske ved dette Lovforslag.

Det ærede Medlem var meget angst for, at han selv skulde blive berøvet sin Ret til at nyde et Glas Vin. Jeg haaber, at det ærede Medlem til sin Dødsdag maa beholde den Glæde, jeg skal være den sidste til at misunde ham den. Men jeg synes paa den anden Side, det ærede Medlem ikke skal have Lov til at være saa overlegen overfor Chokolade og Vand. Det er nemlig overordentlig sunde Drikke. Og naar det ærede Medlem siger, at han har meget mod Flæskebutikker, og mente, at man lige saa godt kunde forbyde Fedevarers Salg, fordi man ved Nydelsen deraf fik Fedt paa Leveren, vil jeg fremhæve, at det er netop det, der er Ulykken, at Spiritus sætter Fedt baade paa Hjerte, Lever og mange andre ædle Organer. Det har det ærede Medlem maaske ikke vidst. (*Bluhme*: Jo!) Naa, ja, det glæder mig, at det ærede Medlem ved det.

I øvrigt slutter jeg mig til det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds, der nylig talte, naar han udtalte sin Glæde over den gode Kaffe, der serveres her i Rigsdagen. Jeg vil lige overfor det ærede Medlem for Esbjerg (*Bluhme*) sige, at naar han ikke kunde forstaa, at en Gæstgiver, en Vært kunde være i Stand til at ernære

sig ved at sælge Chokolade og Vand, kender det ærede Medlem ganske sikkert ikke de Priser, der findes udenfor Rigsdagen. Her faar man nemlig en god Kop Chokolade for 25 Øre, men udenfor Rigsdagen er baade Chokolade og Vand meget dyrt, thi i samme Grad som Afholdsbevægelsen har draget Folk bort fra spirituøse Drikke, have Beværterne været kloge nok til at lade f. Eks. Sodavandet blive dyrere, man maa betale ret anstændigt derfor, og jeg tror ogsaa, at de Værter, der ikke maa sælge Spiritus, hvis dette Forslag bliver til Lov, ville være i Stand til at eksistere. (*Bluhme*: Ikke paa Landet!) Godt! Der kommer vel ikke saa mange af dem, og selv om det skulde være, leve vi jo i et almindeligt Konkurrenceland. Det ærede Medlem lever ligesom jeg i et Konkurrencensamfund, og vi kunne ikke garantere, at alle de Mennesker, der ville eksistere i dette, ere i Stand dertil; vi ere ikke forpligtede til at være Garanter derfor og kunne heller ikke være det.

Endnu skal jeg kun føje enkelte Bemærkninger til Udtalelser, der ere faldne fra anden Side. Det ærede Medlem for Slagelse (*Lange*) mente, at jeg i mit Foredrag forleden havde sagt, at jeg vilde have saa mange Beværtninger som muligt. Det er en underlig Opfattelse, naar hele mit Foredrags Grundtanke var den, at det virkelige ideale Standpunkt, som jeg ønskede at naa, var, at man fik Mønsterbeværtninger, udmærket gode, lyse, luftige, hygiejnisk indrettede, æstetisk udseende Lokaler, hvor Publikum kunde befinde sig vel, og som naturligvis skulde udelukke alt, hvad der hedder Kippeuæsen, Snaskebeværtninger osv., hvilke nu alle disse velsignede Navne ere, som man føjer til slige Beværtninger, der saa ofte kunne være Faldgruber. Det er min Mening, at saadanne Mønsterbeværtninger vilde være i Overensstemmelse med Grundlovens Paragraf om Næringsfrihed, og de vilde tillige byde den Garanti, at naar et Publikum endelig kom der, kom det der ikke for at sidde og drikke og drikke sig fulde og ødelægge de Par Skilling, de havde, men for at glæde sig ved nogle Timers Samvær, ved en Smule Underholdning, saa at de kunde gaa derfra oplivede, interesserede, men ikke drukne. De havde ikke nogen som helst Grund til at frygte for, at der var Folk, der havde Interesse af at lokke dem til at drikke. Det er mit Ideal, mine Herrer, men dette Ideal har man ikke tænkt paa i det foreliggende Lovforslag, og den højtærede Indenrigsminister har